

51

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 marca 1967 r.

w sprawie umundurowania niektórych pracowników wydziałów finansowych prezydiów rad narodowych.

Na podstawie art. 14 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pracownicy wydziałów finansowych prezydiów powiatowych rad narodowych (rad narodowych miast stanowiących powiaty i dzielnicowych rad narodowych w miastach wyłączonych z województw) zatrudnieni w skarbowych urzędach komorniczych na stanowiskach:

- 1) komornika skarbowego,
- 2) starszego poborcy skarbowego,
- 3) poborcy skarbowego

obowiązani są pełnić służbę w umundurowaniu z odznakami.

2. W wypadkach uzasadnionych dobrem służby organ przełożony może zezwolić pracownikowi zobowiązanemu do pełnienia służby w umundurowaniu na pełnienie służby w ubraniu cywilnym.

3. Minister Finansów ustala wzory umundurowania wraz z odznakami.

§ 2. 1. Pracownicy wymienieni w § 1 ust. 1 otrzymują umundurowanie:

- 1) mianowani — od dnia objęcia służby,
- 2) zatrudnieni na podstawie umowy o pracę — od dnia zawarcia umowy o pracę na czas nieokreślony.

2. Pracownicy pokrywają 25% kosztów otrzymanego umundurowania.

3. Na wniosek pracownika spłata należności za umundurowanie może być rozłożona na raty, na okres nie przekraczający 12 miesięcy.

§ 3. 1. Minister Finansów ustala w uzgodnieniu z Przedwodniczącym Komitetu Pracy i Plac przedmioty umundurowania oraz okresy używalności tych przedmiotów.

2. Okres używalności liczy się od dnia, w którym umundurowanie lub jego części powinny być wydane pracownikowi.

3. Po upływie okresu używalności umundurowanie przechodzi na własność pracownika.

§ 4. 1. W razie utraty lub zniszczenia całości lub części umundurowania przed upływem okresu używalności pracownik otrzymuje nowy odpowiedni przydział umundurowania:

- 1) bezpłatnie — jeżeli utrata lub zniszczenie nastąpiły podczas wykonywania obowiązków służbowych i bez winy pracownika,
- 2) na warunkach określonych w § 2 ust. 2 i 3 oraz za zwrotem równowartości tej części utraconego lub zniszczonego umundurowania, jaka przypada za czas od dnia utraty lub zniszczenia do końca okresu używalności, po odliczeniu kwoty pokrytej przez niego części kosztów umundurowania — jeżeli utrata lub zniszczenie umundurowania nastąpiło z winy pracownika.

2. W każdym wypadku utraty lub zniszczenia umundurowania przyczyny utraty lub zniszczenia umundurowania powinny być stwierdzone przez kierownika wydziału finansowego na podstawie opinii wyznaczonego w tym celu zespołu, z udziałem przedstawiciela rady zakładowej związku zawodowego.

§ 5. 1. W razie rozwiązania stosunku służbowego lub umowy o pracę przed upływem okresu używalności umundurowania, jeżeli rozwiązanie nastąpiło z winy pracownika albo na skutek wypowiedzenia dokonanego przez pracownika lub na jego wniosek, pracownik zobowiązany jest uiścić kwotę odpowiadającą wartości umundurowania, obliczoną za czas od dnia zaprzestania pełnienia służby do końca okresu używalności, po odliczeniu kwoty pokrytej przez niego części kosztów umundurowania.

2. W razie rozwiązania stosunku służbowego lub umowy o pracę w innych wypadkach niż określone w ust. 1, a także w razie ustania stosunku służbowego lub umowy o pracę na skutek przejścia pracownika na zaopatrzenie emerytalne — umundurowanie nie podlega zwrotowi.

§ 6. 1. Pracownikom wymienionym w § 1 ust. 1 dozwolone jest noszenie munduru także poza służbą.

2. Po rozwiązaniu stosunku służbowego lub umowy o pracę pracownik nie może nosić odznak służbowych na umundurowaniu.

§ 7. Pracownicy, którzy otrzymali przydziały poszczególnych części umundurowania przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, mogą otrzymać nowe odpowiednie części umundurowania po upływie okresów używalności uprzednio przydzielonych części, z tym jednak że odznaki powinny być dostosowane do wzorów ustalonych przez Ministra Finansów.

§ 8. Dla pracowników zatrudnionych w dniu wejścia w życie rozporządzenia, którzy dotychczas nie otrzymywali umundurowania, okres używalności wydanego im po raz pierwszy umundurowania liczy się od dnia wydania umundurowania, nie później jednak niż od dnia 1 kwietnia 1968 r. w stosunku do umundurowania letniego i nie później niż od dnia 1 listopada 1968 r. w stosunku do umundurowania zimowego.

§ 9. 1. Niezależnie od umundurowania określonego przepisami rozporządzenia mogą być przydzielane pracownikom wymienionym w § 1 ust. 1 bezpłatnie do użytku służbowego umundurowanie specjalne oraz teczki lub torby służbowe.

2. Minister Finansów ustala w uzgodnieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płać przedmioty umundurowania specjalnego i okresy ich używalności oraz zasady i warunki przydziału umundurowania specjalnego, teczek oraz toreb służbowych.

§ 10. Traci moc rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 11 lipca 1938 r. o umundurowaniu poborców skarbowych (Dz. U. Nr 50, poz. 394).

§ 11. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Finansów i prezydiom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz